{ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ}

از زُبَیر بن عوّام روایت است که گفت: وقتی آیهٔ {ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ} [تکاثر: ۸] (آنگاه قطعاً در آن روز، از [تمام] نعمت‌ها بازخواست خواهید شد) نازل شد، زبیر گفت: یا رسول الله، از کدام نعیم پرسیده خواهد شد؟ حال آنکه چیزی نیست دو سیاه، خرما و آب؟ فرمود: «أَمَا إِنَّهُ سَيَكُونُ» یعنی: «بلکه آن [سوال] خواهد بود».

[حسن] [ترمذی و ابن ماجه روایت کرده]

وقتی این آیه نازل شد: {ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ} [تکاثر: ۸] (آنگاه قطعاً در آن روز، از [تمام] نعمت‌ها بازخواست خواهید شد) یعنی دربارهٔ آنکه آیا شکر نعمت‌هایی که الله به شما ارزانی داشته را انجام داده‌اید از شما پرسیده خواهد شد، زبیر بن العوام رضی الله عنه پرسید: یا رسول الله، دربارهٔ کدام نعمت پرسیده خواهیم شد؟! تنها دو نعمت است که جایی برای پرسش ندارد و آنها خرما است و آب! پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمودند: شما با وجود وضعیتی که در آن هستید، دربارهٔ نعمت‌ها پرسیده خواهید شد، زیرا این دو از نعمت‌های بزرگ الله متعال هستند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/65075